

Mitt sommarbrev

Ett märkligt år. Det är väl så det kommer gå till historien. Detta 2020. Jag vet, det är inte slut ännu. När detta skrivs pratas det om en svag ljusning på många håll. Även om det för så många aldrig kommer bli detsamma. Och vi är fortsatt kvar i Coronas grepp. Men det är som om försommarens ljus och värme med skollov och semestrar trycker detta märkliga tillstånd tillbaka en bit och vi hoppas gå mot något som ska påminna om det som en gång var.

Jag önskar att mitt sommarbrev kunde vara som Idas sommarvisa där vi kan göra sommaren till det vi vill. Men första halvan har varit mörk och dyster. För världen. För mänskligheten. För idrotten och även för svensk bilsport. Det här årets sommarbrev är därför en spegling av det och även en del av mina personliga reflektioner och känslor under dessa månader.

Scalextric. Ni vet bilbanan. Så känner jag när jag tittar tillbaka på den första halvan av året. Det är som två parallella spår som löper jämsides. På ena spåret har vi den stora pandemin med Corona, och i andra spåret en utmanande tid inom vårt förbund. Jag vill i det här sommarbrevet och mot bakgrund av dessa ingångsvärden passa på att lyfta fram några personliga reflektioner över det gångna året.

Först vill jag understryka att alla medlemmar har en given rätt att ha åsikter om hur vårt förbund ska skötas, vad man tycker borde prioriteras och hur man önskar att saker borde genomföras. Därför att idrottsrörelsen är byggd på en demokratisk modell där alla medlemmar har möjlighet att göra sig hörda och få till förändringar om önskingarna delas av flera och beslut röstas igenom på förbundsmöten. Det är så demokratin och även idrottsrörelsen i Sverige fungerar.

Det centrala kansliet har tydliga uppdrag och riktlinjer från styrelsen som i sin tur vilar på beslut från förbundsmöten om vad som ska göras och fokuseras på. Så har det varit både innan och sedan jag tillträdde som generalsekreterare och VD. Kortfattat handlar vårt fokus idag om att stärka utvecklingen inom områdena Kommunikation, Kommersiellt och Organisation. Självklart ska vi alltid ha en effektiv administration, förvaltning och förädling av förbundet och ge den service till våra medlemmar och föreningar som gör att de kan ägna sig åt bilsport på riktigt.

Svensk Bilsport har under de senaste två och ett halvt åren, utifrån de verksamhetsplaner och budgetar som rörelsen har beslutat om på förbundsmöten, arbetat för att förenkla licensadministrationen. Vi har därför utvecklat en applikation (första i världen i sitt slag) för licenshanteringen som ska göra det enklare för medlemmarna. Detta är ett första steg i den app som vi planerar att paketera med mer nytta för våra medlemmar. På den kommersiella sidan har vi sett över våra partnerskap som inneburit att vi sagt upp några samarbeten och förstärkt några andra.

Vi har även startat ett rekryteringsprojekt med Bilsport on Tour som är finansierat genom Riksidrottsförbundet och deras satsning Framåt för fler i rörelse. Vi har gått i mål med implementeringen av de flesta delar i Lots som är ett tävlingssystem där vi nu för första gången kan använda det som det är planerat för. Vi har genomfört en distrikts-/regionsutredning som jag tycker är mycket bra med flera fördelar. Utöver dessa få exempel har vi tillsammans inom Svensk Bilsport genomfört väldigt mycket mer av positiva utvecklingsinsatser som ska stärka Svensk Bilsport framöver.

Men mycket av detta positiva arbete har dessvärre skymts av några saker som gör mig bekymrad inför framtiden. Även vi som tjänstemän har ansvar att lyfta fram delar som behöver belysas för att vi ska kunna bli ännu bättre framöver. Jag har inte varit alltför länge inom bilsporten, men det jag ser är en kultur inom vårt förbund som vi tillsammans behöver förändra.

Trots att jag bara varit inom bilsporten i lite mindre än två och ett halvt år så verkar jag ha fått ovänner som jag inte känner till. Jag blir omskriven på sociala medier där jag ska ha sagt och gjort saker som jag varken har sagt eller gjort. Personer jag ej träffat har skrivit att jag bör försvinna, men ingen har någonsin pratat med mig om det de skriver. Det tycker jag känns konstigt. Jag står för en kultur där alla är välkomna att höra av sig till mig kring frågor och undringar. Ibland kan jag ge snabba svar, ibland kan det krävas diskussioner i styrelsen eller i andra forum.

Jag hoppas att de allra flesta vill vara en del av bilsporten och även vara en del av den utvecklingsresa som vi är inne på. Vi kommer inte alltid vara överens, men vi ska kunna föra ett samtal person till person och komma fram till lösningar. Alltför ofta pratar vi *om* människor istället för *med* varandra. Jag tror på att förändring skapas om man har en åsikt och ett förslag på åtgärd och sedan diskuterar tillsammans med berörda inom förbundet. Det är tillsammans som vi förändrar och utvecklar. I vårt samhälle är det ibland för lätt att sitta bakom tangenterna utan att vilja ta frågorna direkt. Vi måste våga lita på varandra i våra diskussioner.

För att klara det behöver vi tillsammans vara överens om spelreglerna. Det finns så många andra utmaningar för oss som idrott och som förbund som vi behöver fokusera på utan att lägga energi på att vara oense internt. Vi ska ha högt i tak och våga diskutera olika vinklar, frågor och uppfattningar. Samtidigt måste vi kunna gå vidare även om jag personligen inte fått riktigt exakt som jag vill. Jag tror stenhårt på att det är tillsammans vi blir ännu starkare. Det finns en vilja av att lösa saker i vår rörelse. Vi hade nu i början av juni ett Rally Sweden Lock down i samband med SVT:s utmaning. Ett event som gav eko ute i bilsportvärlden. Vi ser att även andra tävlingar kommer kunna genomföras med de riktlinjer som finns från Folkhälsomyndigheten.

Några viktiga delar som finns på horisonten är t ex att Riksidrottsförbundet kommer med en ny modell för sina bidrag till idrottsrörelsen från 2022. Tyvärr talar mycket för att de inte kommer att gynna vår idrott. En annan fråga är den om allemansrätten och tillgången till naturens arenor som skog och vägar. Det är en tuff fråga som vi delar med ett flertal förbund och som vi är med och arbetar hårt i, men förändringen kring detta är något vi och kollegorna på andra förbund måste komma runt. Annars riskerar en hel del idrott att inte kunna genomföras.

Vidare har vi ett framflyttat årsmöte som nu, i skrivande stund är beslutat att ske första helgen i september. Ett årsmöte som efter den tid som varit i förbundet hade varit bra att redan haft, men tyvärr har det inte gått med de restriktioner som finns nu gällande Corona.

Corona har med sitt inträde i världen stoppat mycket och däribland idrotten och för oss våra tävlingar. Fullt förståeligt så har många inte löst ut sin licens då det inte funnits tävlingar att köra. Det gör att förbundets ekonomi inte är den roligaste läsningen just nu. Även om vi så sakteliga kommer att kunna starta vår verksamhet så är och blir 2020 ett tufft år. Det som är glädjande för oss är att vi kommer få ett rejält stöd av Riksidrottsförbundet i deras fördelning av statens extrapengar till den drabbade idrotten i samband med Corona. Det här stödet är helt avgörande för oss. Vi har ett tapp på 15 miljoner kronor under våren. Stödet på knappt nio miljoner kronor ger oss möjlighet att över huvud taget klara av verksamheten.

Så ett litet ljus tycker jag mig se. Trots det något mörka tonläget ser jag ändå i grunden positivt på vår gemensamma utveckling. Jag vill verkligen säga att för mig att få vara VD för Svensk Bilsport är något jag är mycket stolt över. Att få leda det centrala kontoret där alla sliter hårt för våra medlemmar, föreningar och vår verksamhet är en härlig känsla varje dag.

I höst tar vi nya gemensamma tag för att göra Svensk Bilsport ännu bättre! Jag önskar er alla en varm härlig sommar med mycket skön ledighet!

Anna Nordkvist